

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119201609
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119201609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: O. V., G.. XX.XX.XXXX, K. Š. XXX, zastúpený: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Karpatská 84/10, p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátka kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o primerané finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 300 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .
- III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 21.1.2019 sa domáhal primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1500 Eur podľa § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní 16Cr/2/2017 bol ako spotrebiteľ úspešný žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Odcitoval časť odôvodnenia príslušného rozsudku, v ktorom súd poukazoval na to, že v príslušnej zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená aj dohoda o poskytnutí služby, ktorá bola už vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyše v zmluve chýbali aj jej povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, j/ (číslo zákona neuviedol). Poukázal na názor Ústavného súdu ČR, v zmysle ktorého platne dojednaná rozhodcovská doložka predpokladá transparentné pravidlá pre určenie rozhodcu. V tomto prípade si rozhodcovský súd vyberá sám žalovaný. Rozhodcovské konanie musí zaručovať procesné pravidlá porovnateľné so súdnym konaním. Z rozhodcovského konania bola vylúčená zásada ústnosti a jednoznačne boli poškodené procesné práva spotrebiteľa - žalobcu, pretože rokovací poriadok príslušného rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa oproti súdnemu konaniu. Výšku požadovaného finančného zadostučinenia odôvodnil sumou, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor obohatiť prostredníctvom zrušeného rozhodcovského rozsudku.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Spochybnil svoju pasívnu legitímáciu v tomto spore, keďže žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nepredstavuje spôsob, na základe ktorého sa uplatňuje ochrana porušeného práva spotrebiteľa, lebo ide o procesný prostriedok nápravy voči neprávoplatnému rozhodcovskému rozsudku. Vyjadril sa k jednotlivým citáciám z odôvodnenia predchádzajúceho rozsudku s tým, že žalovaný nárok nevznikol v súvislosti s dôvodmi rozsudku 16Cr/2/2017. Ohľadom „adresy predávajúceho“ poukázal na to, že táto náležitosť zmluvy je mysliteľná len pri viazaných úveroch, čo nebol tento prípad. Predpoklady použité na výpočet RPMN sa uvádzajú priamo v bode 6 zmluvy a postup pri výpočte v článku 3 zmluvných dojednaní. Namietal aj výšku nároku, pričom zdôraznil, že

zadosťučinenie je potrebné chápať ako náhradu ujmy v nemajetkovej oblasti. Pre porovnanie žalovaná suma dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov (pri 82 bodoch) alebo zodpovedá náhrade za približne 75 dní väzobného stíhania zrušeného pre nezákonnosť.

3. Žalobca právo na repliku nevyužil.

4. Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalovaného, výsluchom žalobcu, spisom tohto súdu 16Cr/2/2017, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa XX.X.XXXX bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. Poskytnutý bol úver 1.500 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01%. Dohodnutých bolo 42 splátok po 80,37 Eur, takže celková čiastka činila 3.375,54 Eur. V zmluve je uvedené aj RPMN 69,41% a jeho priemerná hodnota 45,94%. Súčasťou zmluvy bola pod bodom 8 aj Dohoda o poskytnutí služby spočívajúca v tom, že veriteľ poskytne dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení ďalších podmienok službu predstavujúcu možnosť odkladu maximálne 3 splátok a to za odplatu 215,75 Eur. Účastníci zmluvy si zároveň dohodli započítanie tejto odplaty do pohľadávky na poskytnutie úveru.

6. Dňa XX.X.XXXX bol vydaný rozhodcovský rozsudok Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov pod sp. zn. 91/09/16, ktorým bol žalobca zaviazaný na základe vyššie uvedenej úverovej zmluvy zaplatiť žalovanému 1.445,15 Eur, zmluvnú pokutu 0,04% denne, úroky z omeškania, náklady spojené s mimosúdny uplatnením pohľadávky a trovy konania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že v celom rozsahu bolo vyhovené žalobe, ktorú podal žalovaný dňa 2.9.2016 a tiež to, že rozhodcovský súd vychádzal z výšky úveru 1.500 Eur a zohľadňoval aj započítanie pohľadávky žalovaného na poplatok 215,75 Eur, ktorý bol započítaný do výšky úveru. Tento rozhodcovský rozsudok napadol žalobca žalobou o jeho zrušenie, pričom konanie sa viedlo na tomto súde pod sp. zn. 16Cr/2/2017.

7. Súd rozsudkom č.k. 16Cr/2/2017-67 z 8.3.2018 spomínaný rozhodcovský rozsudok zrušil, rozsudok nadobudol právoplatnosť 6.4.2018. Súd vyhodnotil úverovú zmluvu ako spotrebiteľskú zmluvu a vyhovie žalobe odôvodnil viacerými dôvodmi. Uviedol, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená aj Dohoda o poskytnutí služby, ktorá už bola právoplatným rozsudkom vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, išlo o rozsudok Okresného súdu Prešov 9C/140/2013 zo dňa 4.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co/307/2014 zo dňa 9.9.2015. Dospel tiež k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú jej povinné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. c/, j/, ktoré v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku odcitoval a pri citácii uviedol aj číslo príslušného zákona t.j. zákona č. 129/2010 Z.z. Konkrétne teda mal za to, že v zmluve chýba adresa predávajúceho, na ktorú môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a chýbajú tiež predpoklady použité pre výpočet RPMN. V dôsledku týchto nedostatkov vyslovil záver, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal tiež na názor Ústavného súdu ČR v náleze II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011, že platná rozhodcovská doložka predpokladá predovšetkým transparentné pravidlá pre určenie rozhodcu, v tomto prípade si rozhodcovský súd vyberá sám žalovaný, čo vyvoláva pochybnosti o nezaujatosti rozhodcovského súdu. Rozhodcovské konanie podľa tohto nálezu musí zaručovať procesné pravidlá porovnateľné s konaním na všeobecnom súde. Súd napokon s poukazom na tento nálezh zdôraznil, že z rozhodcovského konania bola vylúčená zásada ústnosti, rozhodcovský rozsudok bol vydaný bez vyjadrenia žalobcu a preto dospel k záveru o poškodení procesných práv spotrebiteľa - žalobcu.

8. Je nepochybné, že žalobca pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným, ale aj pri podaní žaloby o zrušenie spomínaného rozhodcovského rozsudku mal postavenie spotrebiteľa.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o ochrane spotrebiteľa, o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a podobne) konštatované v predchádzajúcom súdnom rozhodnutí, nie je však podmienkou v zmysle zákona, aby toto porušenie bolo uvedené vo výroku rozsudku, keďže zo znenia zákona to nevyplýva.

14. V spore 16Cr/2/2017 súd konštatoval v odôvodnení rozhodnutia viaceré porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa, resp. povinnosti žalovaného ako dodávateľa voči spotrebiteľovi a na základe tohto konštatovania aj zrušil rozhodcovský rozsudok. Súd zdôrazňuje, že v tomto spore (teda o primerané finančné zadosťučinenie) súd môže vychádzať len zo záverov súdu z predchádzajúceho konania aj keby mal za to, že došlo aj k nejakému inému porušeniu práv spotrebiteľa.

15. Najvyšší súd SR v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 uviedol, že jediným predpokladom pre priznanie finančného zadosťučinenia je už spomínané úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, čo znamená, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z daného porušenia a nevyžaduje sa, aby bola privedená konkrétna ujma.

16. K zrušeniu rozhodcovského rozsudku došlo pre zistené porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa. Za najzávažnejšie považuje súd skutočnosť, že žalovaný v rozhodcovskom konaní žalobou z roku 2016 teda v čase, keď už bol právoplatný rozsudok o vyhlásení neprijateľnej zmluvnej podmienky, pokiaľ ide o Dohodu za poskytnutie služby, uplatnil nárok tak, akoby spomínaná dohoda bola platná, čo sa prejavilo vo výške uplatnenému nároku, ktorému rozhodcovský súd v celom rozsahu vyhovel. Pritom s poukazom na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka mal povinnosť zdržať sa používania tejto dohody, čo znamená aj uplatnenia nárokov, ktoré z nej vyplývajú.

17. Krajský súd v Prešove v mnohých svojich rozhodnutiach (napr. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018) a najnovšie aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 zastávajú názor, že pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia postačuje, ak spotrebiteľ úspešne uplatní v predchádzajúcom spore už spomínané porušenie jeho práva alebo povinnosti v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov a žiadnu inú podmienku, aby bola spotrebiteľovi privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.

18. Základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie je teda daný. Pokiaľ ide o jeho výšku, zákon nestanovuje žiadne kritéria, len požiadavku primeranosti. Rozhodnutie o výške nároku závisí od úvahy súdu podľa konkrétnych okolností. Súd pritom zohľadňuje to, o aké vážne porušenie práva spotrebiteľa išlo, prihliada na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

19. Súd pri rozhodovaní o výške finančného zadosťučinenia vychádzal zo skutočností, že v písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere neboli uvedené predpoklady použité pre výpočet RPMN, ako to správne ustálil aj súd v predchádzajúcom rozsudku. Nestačí totiž podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. uviesť len výšku RPMN, ale potrebné je uviesť aj to, z akých predpokladov veriteľ vychádzal pri jej výpočte. Aj keď neuvedenie daných predpokladov nepochybne vedie k záveru o bezúročnosti a

bezpoplatkovosti úveru súd zastáva názor, že tomuto porušeniu nie je možné pripisovať veľký význam a teda nepovažuje ho za vážne porušenie povinností žalovaného, pretože niektoré súdy aj v súčasnosti tento nedostatok v zmluve nezohľadňujú.

20. Ohľadom absencie adresy predávajúceho súd súhlasí s názorom žalovaného, že táto náležitosť sa vyžaduje len pri účelovo viazaných spotrebiteľských úveroch, ktoré sa používajú na kúpu konkrétneho tovaru. Je totiž potrebné rozlišovať pojmy veriteľ alebo dodávateľ od predávajúceho a logickým a gramatickým výkladom § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z., v ktorom sa uvádza aj termín „reklamácia“, čo je termín typický pri zodpovednosť závady kúpenej veci je potrebné vyvodiť záver, že dané ustanovenie sa vzťahuje len na účelovo viazaný spotrebiteľský úver poskytnutý na kúpu tovaru, čo nebol tento prípad.

21. Okolnosti, na ktoré poukázal súd v predchádzajúcom rozsudku ohľadom rozhodcovského konania sú irelevantné pre tento spor, keďže to, aký rokovací poriadok má na rozhodcovský súd, nie je v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného.

22. Súd zistil aj to, že v súčasnosti žalobca obdobný nárok o primerané finančné zadosťučinenie uplatnil v ďalších 5 súdnych konaniach. Ide pritom len o živé, teda neprávoplatne rozhodnuté veci.

23. Súd nesúhlasí s tým, aby primerané finančné zadosťučinenie sa poskytovalo vo výške vzniknutého alebo hroziaceho bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu. Nepovažuje to za súladné so zásadou dobrých mravov, keďže viedlo by to k neprimeranému obohacovaniu sa spotrebiteľov, pričom podobný záver bol prijatý už v spomínanom rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 17Co/17/2018.

24. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia plní predovšetkým funkciu satisfakcie pre spotrebiteľa. Už rozsudok, ktorým bol zrušený rozhodcovský rozsudok z dôvodu konštatovania konkrétnych porušení, ktorého sa dopustil žalovaný so záverom vedúcim k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je výrazným zadosťučinením pre žalobcu. V kontexte s tým súd v tomto konkrétnom prípade považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 300 Eur zohľadňujúc predovšetkým výšku poplatku predstavujúceho neprijateľnú zmluvnú podmienku a túto sumu považoval ako postačujúcu pre naplnenie spomínanej funkcie. V prevyšujúcej časti súd preto žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade výška prisúdenej istiny závisela od úvahy súdu a preto súd vychádzal zo záveru, že žalobca bol v spore úspešný a z toho dôvodu mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania, ktorý sa však bude odvíjať len od výšky prisúdenej istiny.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.